

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19795/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Срећковић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник и законски заступник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1278/22 од 25.08.2022. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1278/22 од 25.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1278/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12704/20 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате, на име накнаде штете, по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од 1.617,00 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене месечне износе од доспелости, до исплате, за период од октобра 2017. године, до јуна 2020. године, ближе означено у садржају тог става. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште заказано за 23.02.2021. године у 13,50 часова, у соби број 20 у суду Основног суда у Крагујевцу.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1278/22 од 25.08.2022. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12704/20 од 11.02.2021. године, тако да је обавезан тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка плати износ од 6.000,00 динара.

Против решења другостепеног суда тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени Град Крагујевац је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о трошковима поступка. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. у вези члана 420 став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим је правоснажно одлучено о трошковима првостепеног поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**